

fundatia culturala
targu-jiu

COLUMNNA

anul XXII nr.89/4

2018

ISSN 1453-7982

-serie nouă-

critică și cronică:

Marin I. Arcuș
Mircea M. Pop
Ion Trancău
Florian Saioc

proză:

Ionel Dincă
Ion C. Duță
Victoria Stolojanu-Munteanu
Ion Șoldea

eseuri și studii:

Sorin-Lory Buliga
Evelina Geagu
Ion Popescu-Brădiceni
Iulia Tăerel

poezie:

Margareta Anton
Nicolae Brelea
Alexandru Cazacu
Ion Căpruciu
Mihai Fircă
Grig M. Dobreanu
Getodacul
Emilian Mirea
Iulia Lucia Mihalca
Adina Mihai Popescu
Lazăr Popescu
Ion Sanda
Dumitru Tălvescu

teatru:

Aneta Pioară

restituiri:

Mircea Arjuna
Beneamin Basa
Victor Barbu
Eugen Evu
Ion Floarea Guran
Grigore Pupăză
George Pruteanu
Sabin Velican

cugetări și reflecții:

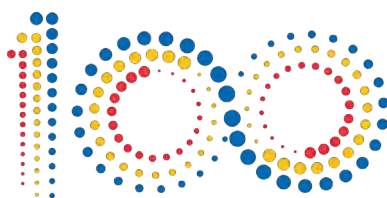
Ionuț Caragea
Gheorghe Grigurcu
Vasile Ponea

jurnal:

Florentin Smarandache

caietele COLUMNNA

REVISTĂ TRIMESTRIALĂ DE LITERATURĂ ȘI ARTĂ

1 decembrie 1918

ROMÂNIA

Editor: „Jalu” și dest.
Reproducerea este...

Adunarea Națională dela Alba-Iulia la 1 Decembrie 1918

„Măria Sa” și dest.
Reproducerea este...

Ziua Națională a României

traduceri:

Valeriu Butulescu

grafică:

Florin Preda Dochinoiu

O parodie ca atâtea altele

Vasile Ponea

Vremea de mâine – fără a avea pretenția de a afirma o nouă tate – va fi vremea tineretului, în special a celui imaculat, dar și a celui în parte alterat de vechi metehne, dar muabil, va apare deci cu siguranță o vreme nouă; pulsul ei, – accelerat de neliniște, umbrit de nesiguranțe, biciuit de enigme – zvâcnește în tâmpilele tineretului. Aceasta va lupta pentru noi tipare de viață – în ciuda celor care

suspină după perioada amurgită și destui după cea de azi instabilă și nesățioasă, care umple sufletele celor mulți de lehamite.

Lupta pentru noile tipare de viață nu urmărește numai caracterul politic și social, ci mai ales definirea unei concepții integrale de existență. Ori tocmai această solicită psihologia zbuciumată a tinerei generații.

(continuare în pag. 70)

La Mulți Ani România !
La Mulți Ani tuturor românilor !

vikingi ca să nu-i atace, ci să plece; iar alții le-au dat pământ să se așeze.

Cei care s-au stabilit au fost asimilați de populația majoritară. Așa s-a format Normandia (în Franța).

Vikingii au contribuit la prăbușirea Imperiului Carolingian.

Franța și Irlanda au fost puternic lovite de bandele de vikingi în sec. IX.

Doi vikingi, Bjarni Herjolfsson în anul 985 și Leif Eiriksson, în jurul anului 1000, pe când navigau, au fost împinși de curenții din Groenlanda pe coastele nord-americe. Așadar, se consideră că vikingii au descoperit America înaintea lui Columb cu o jumătate de mileniu.

Vikingii au avut rare bătălii navale - când se urcau pe puntea vasului inamic și luptau cu spada.

Ca arme de luptă foloseau: topoare, săbii cu două tăișuri, sulite cu tijă lungă de 2-3 metri, și scuturi pentru apărare.

Vikingii au atacat și în Mediterană Spania creștină (Regatul Galicia și Asturias) și musulmană (Emiratele Umayyade din Cordova) din Peninsula Iberică, dar au fost învinși.

În est, vikingii suedezi au navigat pe râurile rusești Volga și Lovat-Dneiper spre Bizanț și Califatul Abbasit pentru comerț.

În sec. XIII, era vikingilor se încheiase.

Dar bande de pirați au continuat să existe... până în prezent!

Aforisme

Ionuț Caragea

- Norul e o pagină albă pe care vântul dorește să-și scrie autobiografia.

- În războiul dintre a fost și va fi, doar poetul mai iese din tranșeea iluziei, recuperându-și amintirile aflate în stare de agonie. Apoi se prăbușește în el însuși, ca într-un cimitir fără cruci, desăvârșind tăcerea.

- Poezia există și fără ajutorul cuvintelor. Poetul doar o face mai umană.

- Luna este o floare ale cărei petale au fost smulse de niște zei în delir.

- Un poem nenăscut e o șoaptă care amuțește într-o pădure de gânduri, e o scânteie care se stinge în vastul întuneric, e un vis căruia i-au fost retezate aripile înainte să învețe ce-i zborul împlinirii.

- Poetul are două amante: singurătatea și umbra. În rest, slujește unui singur stăpân pentru a-și întreține iluziile.

- Veșnicia are părul despletit în nopți fără hotare.

- Poezia îi cade poetului în palmă ca o floare ruptă din cer.

- Amintirile sunt flori cu petale de foc care mușcă din trupul poetului, resuscitându-i cuvintele.

- Drumul spre nemurire are culorile creioanelor cu care ne-am desenat copilăria.

- Când ești inspirat, orice cuvânt are mărimea universului și greutatea sufletului.

- Nu poți pune o lacrimă într-un tablou dacă nu îi dai puțină culoare. Chiar și absența are culoarea unei umbre.

- Cu o singură mușcătură, Eva a eliberat timpul din măr. Și timpul a început să devoreze lumea întreagă.

- Se spune că istoria e scrisă de învingători. Deci și poetul, care își scrie istoria amintirilor, e tot un învingător. Dar nu în ochii oamenilor, ci în ochii lui Dumnezeu. Fiindcă el își învinge suferința fără ajutorul oamenilor.

- Nimicul își soarbe cafeaua printr-o gaură neagră.

- Și frunza este o pasăre călătoare care se întoarce pe ram. Numai că ea călătorește prin pământ, rămânând fără aripi.

- Când femeia începe să dea din coadă, nu imită câinele, ci șarpele cu clopoței.

- Un stol de păsări obosite a poposit pe malul unei mări albe. Poetul l-a prins în capcana iluziei sale.

- Omul a fost creat din suflarea lui Dumnezeu și a devenit cel mai bun avocat al diavolului.

- Sunt profund, dar mai profund decât mine este abisul în care îmi caut sufletul.